

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 12, 2012

Nummer 12, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2012:BW7480](#) 13-07-2012

Drechterland, omgevingsvergunning recreatiewoning

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARN:2012:BW7281](#) 29-05-2012

Lelystad

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BW7706](#) 06-06-2012

Amersfoort, vrijstelling gebruik kapel

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BW7529](#) 23-05-2012

Amersfoort, omgevingsvergunning voor faseringsstroken A28

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2012:BW7654](#) 22-05-2012

Haarlemmermeer, omgevingsvergunning voor geluidreducerende ribbels

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BW7547](#) 24-04-2012

Maasdriel

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BW0374](#) 21-03-2012

GS Zuid-Holland

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8839](#) 20-06-2012

Vught

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8881](#) 20-06-2012

Doetinchem/wijzigingsplan 'Buitengebied 2000, herziening 2002, 23e wijziging ([locatie])'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8882](#) 20-06-2012

Roosendaal/bestemmingsplan 'Buitengebied Wouw'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8880](#) 20-06-2012

Amsterdam/bestemmingsplan 'Stadhaven Minerva'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8875](#) 20-06-2012

Someren/bestemmingsplan 'Waterdael III'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8871](#) 20-06-2012

Roerdalen/bestemmingsplan 'Herziening Wienkeskoel II'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8843](#) 20-06-2012

Landgraaf/bestemmingsplan 'Loods Haanweg, gemeente Landgraaf'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8823](#) 20-06-2012

Vlissingen/bestemmingsplan 'Weyevliet-Zuid'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8842](#) 20-06-2012

Enschede/bestemmingsplan 't Vaneker fase 1'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8161](#) 13-06-2012

Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8155](#) 13-06-2012

GS Zeeland
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8171](#) 13-06-2012

Medemblik/bestemmingsplan 'Recreatiegebied De Vlietlanden'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8192](#) 13-06-2012

Halderberge/bestemmingsplan 'Vermunt'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8172](#) 13-06-2012

Noord-Holland/reactieve aanwijzing
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW8207](#) 13-06-2012

Culemborg/bestemmingsplan 'Jan van Riebeeckstraat'
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7625](#) 06-06-2012

Katwijk
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6912](#) 30-05-2012

Planschade Loppersum
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6892](#) 30-05-2012

GS Noord-Holland
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6948](#) 30-05-2012

GS Limburg
[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW5909](#) 16-05-2012

Apeldoorn

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3907](#) 25-04-2012

Schadevergoeding reconstructiewet Limburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3853](#) 25-04-2012

Planschade Ooststellingwerf

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3878](#) 25-04-2012

Planschade Sint Anthonis

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3940](#) 25-04-2012

GS Zeeland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3050](#) 18-04-2012

Milieudienst West-Holland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW1607](#) 11-04-2012

Planschade Nerijnen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW1605](#) 11-04-2012

Planschade Peel en Maas

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0778](#) 04-04-2012

GS Zuid-Holland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0777](#) 04-04-2012

GS Noord-Brabant

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV8807](#) 14-03-2012

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Heerenveen/estemmingsplan 'Heerenveen - Wooncomplex Nieuwburen'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

emmen/ bestemmingsplan 'Emmen, De Verbinding'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 06-06-2012

Schadevergoeding wegaanpassingsbesluit A12

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Planschade Waddinxveen

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Planschade Beuningen

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Vlissingen/bestemmingsplan 'Weyevliet-Zuid'

Voorlopige opname van gebruik en bebouwing in een bestemmingsplan waarvoor een tijdelijke ontheffing is verleend

De op het bestreden besluit van toepassing zijnde Wro en Bro staan niet in de weg aan voorlopige opname van gebruik en bebouwing in een bestemmingsplan waarvoor een tijdelijke ontheffing is verleend, mits in samenhang met een definitieve bestemming. Appellanten hebben er daarom dan ook niet zonder meer van mogen uitgaan dat het gebruik dat door het college van burgemeester en wethouders onder toepassing van artikel 17 van de WRO mogelijk was gemaakt, na verloop van de in dit artikel beschreven termijn niet alsnog voorlopig in een bestemmingsplan zou worden opgenomen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de raad blijkens de plantoelichting de voorkeur heeft gegeven aan de huidige locatie van het verpleeghuis om de bewoners van de te renoveren verpleeghuizen tijdelijk te huisvesten, omdat het desbetreffende verpleeghuis grotendeels leegstaat en er zodoende niet hoeft te worden geïnvesteerd in een tijdelijk gebouw op een andere locatie. Anders dan appellanten stellen, is voorts in het besluit van het college geen concrete, ondubbelzinnige toezegging gedaan dat het tijdelijke verpleeghuis na de afloop van de termijn van vijf jaar, te weten op 1 juni 2011, niet meer ter plaatse aanwezig zou zijn of dat na afloop van deze termijn het gebruik van het tijdelijke verpleeghuis niet voorlopig in samenhang met een definitieve bestemming zou worden voortgezet.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8823

Zaaknummer: 201113437/1/R2

Wetsartikelen: 3.2 Wro, 3.1.5 Bro, 12 lid 1 onder a WRO, 17 WRO en 17 Bro 1985

RECHTSPRAAK

Someren/bestemmingsplan 'Waterdael III'

Woonbestemming is in verband met geluidhinder alleen aanvaardbaar indien de realisering van een erfafscheidingsmuur verplicht wordt gesteld

De Afdeling overweegt dat de oprichting van de erfafscheidingsmuur niet in het plan is gewaarborgd. Nu uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de raad de oprichting van de muur wel noodzakelijk acht met het oog op de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het plan, heeft de raad de aanleg daarvan ten onrechte niet in het plan geregeld. Niet valt in te zien dat de raad geen regel in het plan heeft kunnen opnemen, inhoudende dat het gebruik van de gronden met de woonbestemming conform de bestemming alleen dan planologisch is toegestaan indien een erfafscheidingsmuur als hiervoor bedoeld wordt opgericht en in stand gehouden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8875

Zaaknummer: 201009359/1/R3

RECHTSPRAAK

Enschede/bestemmingsplan 't Vaneker fase 1'

Ook in de toekomst bestaat behoefte aan suburbane woonmilieus en villa's in het groen

De raad heeft gewezen op een in 2006 uitgevoerd woningmarktonderzoek waaruit volgt dat ook in de toekomst behoefte bestaat aan suburbane woonmilieus en villa's in het groen. Verder betreft de Afdeling hierbij dat volgens de raad van de elf kavels die op dit moment in de verkoop zijn, reeds zeven kavels in optie zijn, dat daarnaast een van de overige kavels - die particulier wordt uitgegeven - onder voorbehoud is verkocht en dat voor twee andere kavels zich reeds belangstellenden hebben gemeld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8842

Zaaknummer: 201110139/1/R1

RECHTSPRAAK

Doetinchem/wijzigingsplan 'Buitengebied 2000, herziening 2002, 23e wijziging ([locatie])'

Ten onrechte geen m.e.r. verricht voor wijzigingsplan inzake veehouderij

Op grond van de op de gronden geldende bestemming 'Agrarisch gebied' is als agrarische bedrijvigheid het houden van dieren toegestaan. In de op het perceel gevestigde varkenshouderij zouden meer dan 3.000 vleesvarkens kunnen worden gehuisvest. Dat de ten behoeve van de varkenshouderij verleende, inmiddels onherroepelijke, milieuvergunning het houden van meer dan 3.000 dieren niet toestaat, doet daar niet aan af, nu bij de Afdeling de maximale planologische mogelijkheden van het plan ter beoordeling voorliggen. Het wijzigingsplan voorziet in het verplaatsen van het bouwvlak, als gevolg waarvan het houden van meer dan 3.000 vleesvarkens ter plaatse mogelijk wordt gemaakt. Het plan vormt derhalve het kader voor het houden van meer dan 3.000 vleesvarkens. Evenmin is uitgesloten dat het plan het kader vormt voor andersoortige activiteiten waarvoor een besluit dat behoort tot een categorie die is aangewezen op grond van artikel 2, vierde lid, van het Besluit milieueffectrapportage moet worden genomen. Ten aanzien van het betoog van het college dat voor zover een m.e.r. had moeten worden uitgevoerd, dit bij het voorheen geldende bestemmingsplan 'Buitengebied 2000 - herziening 2002' had moeten geschieden, overweegt de Afdeling dat ten tijde van het besluit tot vaststelling van het voorheen geldende plan nog geen verplichting bestond een m.e.r. uit te voeren. Het voorliggende plan is derhalve het eerste plan waarbij gelet op hetgeen hiervoor is overwogen een m.e.r. moet worden uitgevoerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8881

Zaaknummer: 201104811/1/R2

Wetsartikelen: 7.2 lid 2 Wm en 2 lid 3 Besluit milieueffectrapportage

RECHTSPRAAK

Amsterdam/bestemmingsplan 'Stadhaven Minerva'

Afstanden uit VNG-brochure terecht aangehouden. Uitsterfregeling is ook onder Wro mogelijk

Ten aanzien van de uitsterfregeling overweegt de Afdeling onder verwijzing naar de uitspraken van 26 november 2008, in zaak nr. 200708557/1 en 20 juli 2011, in zaak nr. 201000548/1/R3, dat een uitsterfregeling, anders dan appellante betoogt, onder de werking van de Wro mogelijk is. Een uitsterfregeling betreft een bijzondere vorm van positief bestemmen, waarbij het gebruik, indien dit is beëindigd, niet opnieuw een aanvang mag nemen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8880

Zaaknummer: 201102364/1/R1

RECHTSPRAAK

Landgraaf/bestemmingsplan 'Loods Haanweg, gemeente Landgraaf'

Stallen zijn zonder vergunning opgericht en handhaving is mogelijk. In planologisch opzicht sprake van nieuwvestiging

De raad stelt terecht dat de in het plan voorziene loods op een grotere afstand van de nabijgelegen woningen is gelegen dan de thans op het perceel aanwezige stallen. De raad heeft evenwel niet onderkend dat deze stallen zonder vergunning zijn opgericht en hiertegen handhavend kan worden opgetreden. In planologisch opzicht is derhalve sprake van nieuwvestiging van een loods voor het houden van paarden, zodat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het plan leidt tot een verbetering ten aanzien van de voorheen geldende situatie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8843

Zaaknummer: 201110186/1/R1

Wetsartikelen: 4 lid 1 aanhef en onder b Wgv

RECHTSPRAAK

Roerdalen/bestemmingsplan 'Herziening Wienkeskoel II'

Geluidhinder door sport- en speelvoorzieningen. Niet uitgegaan van een representatieve invulling van het plan

In het akoestisch rapport staat dat voor het bronvermogen van kinderen is uitgegaan van elders uitgevoerde metingen van het menselijk stemgeluid. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit uitgangspunt onjuist is. De Afdeling is voorts van oordeel dat het onderzoeksbureau in het rapport ervan heeft kunnen uitgaan dat het plangebied overdag gedurende een periode van in totaal drie uur zal worden gebruikt, nu de raad ter zitting heeft verklaard dat daarover met de brede school afspraken zijn gemaakt en die afspraken zo nodig gehandhaafd zullen worden. In het akoestisch rapport is echter wat betreft de intensiteit van het gebruik overdag, de duur en de intensiteit van het gebruik 's avonds en de afstand van de voorziene speelvoorziening tot de woningen niet uitgegaan van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden, zodat de raad het rapport niet ten grondslag heeft kunnen leggen aan het bestreden besluit

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8871

Zaaknummer: 201109654/1/T1/R1

RECHTSPRAAK

Roosendaal/bestemmingsplan 'Buitengebied Wouw'

Bestemmingsplanprocedure. Ontvankelijkheid in geval van reactieve aanwijzing

Gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 6:10, eerste lid Awb houdt de Afdeling het ervoor dat deze uitsluitend betrekking heeft op de situatie dat de bekendmaking van het besluit nog niet heeft plaatsgevonden, maar zeker is dat de bekendmaking op afzienbare termijn zal plaatsvinden, waarmee de termijn voor het instellen van het beroep een aanvang zal nemen. De bepaling kan in dit geval geen toepassing vinden, nu het gelet op de reactieve aanwijzing onzeker was of, en zo ja, wanneer het plandeel in de door appellanten bestreden vorm bekend zal worden gemaakt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8882

Zaaknummer: 201009225/1/R2

Wetsartikelen: 6:10 lid 1 onder a Awb en 3.8 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

Noord-Holland/reactieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing. De in de provinciale verordening neergelegde ontheffingsbevoegdheid kan niet worden aangemerkt als een vorm van voorafgaand toezicht of goedkeuring als bedoeld in artikel 132, derde lid, van de Grondwet, artikel 259 van de Gemeentewet en artikel 10:32 van de Awb

Zoals de Afdeling reeds heeft geoordeeld in haar uitspraak van 6 juni 2012, in zaaknr. 201110671/1/R1, omvat de bevoegdheid in artikel 4.1, eerste lid, van de Wro om in de daar genoemde gevallen bij of krachtens verordening algemene regels te stellen de bevoegdheid in die algemene regels uitvoeringsbevoegdheden aan het college toe te kennen.

Voor zover de raad en andere betogen dat uit artikel 132, derde lid, van de Grondwet, artikel 259 van de Gemeentewet en artikel 10:32 van de Awb voortvloeit dat zonder een uitdrukkelijke grondslag in de wet de bevoegdheid ontheffing te verlenen niet kan worden aanvaard, overweegt de Afdeling als volgt. Anders dan in een goedkeurings- of toestemmingsvereiste omvat de door de raad en andere bedoelde ontheffingsbevoegdheid uit de PRVS een bevoegdheid om ontheffing te verlenen van een concreet verbod uit de PRVS. Daarnaast is, anders dan bij een goedkeurings- of toestemmingsvereiste, niet vereist dat de raad een concreet besluit aan het college voorlegt. Voorts kan een verbod met een bijbehorende ontheffingsbevoegdheid ingevolge artikel 4.1, eerste lid, van de Wro alleen worden opgenomen indien provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken. Gelet op voormelde kenmerken kan de in de PRVS neergelegde ontheffingsbevoegdheid naar het oordeel van de Afdeling niet worden aangemerkt als een vorm van voorafgaand toezicht of goedkeuring als bedoeld in artikel 132, derde lid, van de Grondwet, artikel 259 van de Gemeentewet en artikel 10:32 van de Awb. Gelet op het vorenstaande bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de ontheffingsregeling onverbindend is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8172

Zaaknummer: 201108650/1/R1

Wetsartikelen: 4.1 lid 1 Wro, 4.3 lid 1 Wro, 132 lid 3 Grondwet, 259 Gemeentewet en 10:32 Awb

RECHTSPRAAK

Halderberge/bestemmingsplan 'Vermunt'

De begrenzing op het van de verordening deel uitmakende kaartmateriaal is, zolang het niet is aangepast, bindend

Zolang de begrenzing op het van de verordening deel uitmakende kaartmateriaal niet is aangepast, moet van deze begrenzing worden uitgegaan. De raad heeft aldus naar het oordeel van de Afdeling ten onrechte gemeend dat de artikelen van de verordening die eisen stellen aan een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling, buiten toepassing konden blijven en heeft niet inzichtelijk gemaakt dat aan deze eisen is voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8192

Zaaknummer: 201108233/1/R3

RECHTSPRAAK

Medemblik/bestemmingsplan 'Recreatiegebied De Vlietlanden'***Persoonsgebonden overgangsrecht niet mogelijk voor permanent bewoonde recreatiewoningen omdat in voorgaand plan dit gebruik reeds was toegestaan***

In voorgaand plan was permanente bewoning van de recreatiewoningen toegestaan. In onderhavig plan wordt dit op grond van het voorgaande plan legale gebruik niet als zodanig bestemd, door het laten vervallen van dit artikelonderdeel. Indien de raad bij het vaststellen van een bestemmingsplan het bestaande gebruik niet als zodanig bestemt, maar een andere bestemming in het belang van een goede ruimtelijke ordening aangewezen acht, dient hij te kiezen voor een bestemming waarvan aannemelijk is dat deze binnen de planperiode van in beginsel tien jaar wordt gerealiseerd. De Afdeling overweegt dat de raad evenwel niet inzichtelijk heeft gemaakt dat het gebruik van de recreatiewoningen voor permanente bewoning binnen de planperiode zal worden beëindigd. Het plan is dan ook in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. De Afdeling begrijpt dat de raad heeft beoogd het gebruik van de recreatiewoningen voor permanente bewoning onder persoonsgebonden overgangsrecht te brengen. Artikel 3.2.3 van het Bro bepaalt evenwel dat persoonsgebonden overgangsrecht alleen is toegestaan in gevallen waarin het gebruik reeds in strijd was met het voorgaande plan. Nu daarvan geen sprake is, aangezien het gebruik van de woningen voor permanente bewoning in het voorgaande plan als zodanig was bestemd, is het plan tevens in strijd met die bepaling.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8171

Zaaknummer: 201105656/1/R1

Wetsartikelen: 3.2.2 Bro en 3.2.3 Bro

RECHTSPRAAK

Culemborg/bestemmingsplan 'Jan van Riebeeckstraat'***Aftrek van 5 dB kan niet zonder nadere motivering bij snelheden van 30 km/u of minder worden toegepast***

In het akoestisch onderzoek is, volgens [appellanten sub 3] ten onrechte, een aftrek van 5 dB toegepast, die verband houdt met toekomstige maatregelen voor het reduceren van het geluid van zowel de motor als de banden. De Afdeling stelt vast dat niet is uitgesloten dat deze aftrek in de praktijk niet volledig kan worden toegepast bij snelheden van 30 km/u of minder, omdat de geluidemissie bij deze snelheden meer wordt veroorzaakt door het motorgeluid en minder door het bandengeluid. Noch in het akoestisch onderzoek, noch anderszins is door de raad gemotiveerd waarom in dit specifieke geval een aftrek van 5 dB mocht worden toegepast.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8207

Zaaknummer: 201110192/1/T1/R2

RECHTSPRAAK

Heerenveen/estemmingsplan 'Heerenveen - Wooncomplex Nieuwburen'

Uitleg Besluit externe veiligheid buisleidingen. Voorwaarden voor de verlening van een ontheffing

Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 9 mei 2012 in zaak nr. 201105839/1/R3, volgt uit artikel 14 van het Bevb dat het oprichten van bouwwerken binnen de belemmeringenstrook van een leiding slechts onder de daar genoemde voorwaarden in een bestemmingsplan is toegestaan. Met artikel 8, lid 8.4, aanhef, van de planregels wordt niet aan deze voorwaarden voldaan. Voor de verlening van een ontheffing is niet voldoende dat geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan het doelmatig functioneren van de leiding en de veiligheid daarvan, nu ingevolge artikel 14, derde lid, van het Bevb de veiligheid met betrekking tot de in de belemmeringenstrook gelegen buisleiding in het geheel niet mag worden wordt geschaad. Dit artikel biedt geen grondslag voor de in artikel 8, lid 8.4, aanhef, van de planregels opgenomen beoordelingsruimte. In zoverre is het plan vastgesteld in strijd met artikel 14, derde lid, van het Bevb.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

emmen/ bestemmingsplan 'Emmen, De Verbinding'

Belanghebbende. Ten onrechte geen regeling inzake evenementen in het plan. Verwijzing naar APV volstaat niet

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, ligt het op de weg van de planwetgever om omtrent, onder meer, het toegestane aantal evenementen per jaar, de soorten en de maximale bezoekersaantallen voorschriften te stellen, voor zover dat uit een oogpunt van ruimtelijke aanvaardbaarheid van een evenemententerrein op een bepaalde locatie van belang is. Het gaat hier om de beoordeling en de afweging of een bestemming die gedurende de planperiode evenementen op een bepaalde locatie toestaat, vanuit ruimtelijk oogpunt is aangewezen. Deze beoordeling en afweging is een andere dan die op grond waarvan, in een concreet geval, voor een evenement al dan niet vergunning op grond van de APV wordt verleend. Regulering van evenementenvergunningen in de APV geschiedt immers met name vanuit het oogpunt van handhaving van de openbare orde, en waarborgt niet de vereiste planologische rechtszekerheid. Het beroep van de raad op de uitspraak van 8 juni 2011, 201006965/1/R3, slaagt niet, omdat de omstandigheden van het daar besliste geval - evenementen als ondergeschikt doeleinde van de bestemming Groen, het incidentele karakter van de te houden evenementen en het feit dat deze al jaarlijks werden gehouden, alsmede de omvang van het terrein en de aard van de omgeving - verschillen van de omstandigheden die hier aan de orde zijn. Anders dan in die zaak heeft de raad zich in het nu voorliggende geval niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, gelet op de omstandigheden, uit een oogpunt van ruimtelijke aanvaardbaarheid kon worden afgezien van regulering in het plan.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Vught

Ondanks strijd met het bestemmingsplan kon de vergunning worden verleend nu het gaat om een bestaande situatie waarvoor al eerder aanlegvergunningen zijn verleend

Casus

Milieuvergunning voor een veehouderij annex paardenfokkerij. Appellant voert onder meer aan dat de vergunning in strijd is met het bestemmingsplan omdat de inrichting zich uitstrekt tot buiten het bouwblok dat is bestemd voor bedrijfsdoeleinden. Het college erkent dat sprake is van strijd met het bestemmingsplan.

Rechtsvraag

Kan de vergunning ondanks strijd met het bestemmingsplan worden verleend?

Uitspraak

Volgens het college betreft het een bestaande situatie waarvoor respectievelijk in 2006 en in 2008 aanlegvergunningen zijn verleend. Het gebruik is toegestaan binnen de geldende bestemming. Het college stelt dat er sprake is van verworven rechten zodat weigering van de vergunning wegens strijd met het bestemmingsplan daarom niet in de rede ligt.

Het college heeft zich met deze motivering in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vergunning niet behoefde te worden geweigerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8839

Zaaknummer: 201103878/1/A4

Wetsartikelen: 8.10 Wm (oud)

RECHTSPRAAK

GS Zeeland

Nadere argumenten die eerst ter zitting zijn aangevoerd, zijn in strijd met de goede procesorde

Casus

Vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet voor een windturbinepark. Appellante betoogt dat geen vergunning had mogen worden verleend vanwege de effecten van het windturbinepark op vogels. Eerst ter zitting heeft appellante meerdere argumenten aangevoerd op grond waarvan volgens haar het milieueffectrapport en de natuurtoets een onjuiste beoordeling bevatten van onder meer de mate van verstoring en het aantal aanvaringsslachtoffers van vogels.

Rechtsvraag

Kunnen de eerst ter zitting aangevoerde argumenten bij de beoordeling van het beroep worden betrokken?

Uitspraak

Ook na afloop van de beroepstermijn kunnen nadere argumenten, nadere gegevens of nadere stukken, ter onderbouwing van een eerdere beroepsgrond worden ingediend, tenzij dat in strijd is met een goede procesorde. Dat laatste is het geval, indien de nadere argumenten enzovoort verwijtbaar zodanig laat worden ingediend, dat de andere partijen worden belemmerd om daarop adequaat te reageren of de goede voortgang van de procedure daardoor anderszins wordt belemmerd. Doordat appellante haar argumenten eerst ter zitting heeft aangevoerd konden andere partijen daarop niet adequaat reageren, terwijl niet is gebleken dat zij dit niet eerder kon doen. De Afdeling laat deze argumenten daarom wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing bij de beoordeling van het beroep.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8155

Zaaknummer: 201112988/1/A4 en 201112989/1/A4

Wetsartikelen: 8:58 Awb en 6:6 Awb

RECHTSPRAAK

Katwijk

Artikel 8 EVRM ziet niet op overlast van incidenteel karakter

Casus

Evenementenvergunning voor najaarsfeesten en ontheffing van het verbod in de APV om gebruik te maken van geluidsapparaten en geluidversterkende apparaten. Appellant betoogt dat het besluit een onaanvaardbare inbreuk betekent op zijn privéleven en zijn gezins- en familielevens als bedoeld in artikel 8 EVRM.

Rechtsvraag

Is artikel 8 EVRM van toepassing?

Uitspraak

Het besluit levert geen inmenging op van de in artikel 8, eerste lid, van het EVRM vervatte rechten. De bescherming van het privéleven zoals vervat in artikel 8, eerste lid, van het EVRM ziet niet op enige mate van overlast van een min of meer incidenteel karakter.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7625

Zaaknummer: 201106361/1/A3

Wetsartikelen: 8 lid 1 EVRM

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Artikel 19kd van de Natuurbeschermingswet 1998 maakt geen uitzondering op de vergunningplicht

Casus

Besluit waarbij op grond van een aanvraag ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 voor een veehouderij is bepaald dat - door de inwerkingtreding van artikel 19kd van de Nbw 1998 - voor de aangevraagde activiteit geen vergunningplicht geldt.

Appellante stelt dat het college ten onrechte is uitgegaan van het ontbreken van vergunningplicht.

Rechtsvraag

Geldt voor de gevallen zoals genoemd in artikel 19kd Nbw 1998 geen vergunningplicht?

Uitspraak

Artikel 19kd van de Nbw 1998 maakt geen uitzondering op de vergunningplicht krachtens artikel 19d. Zelfs indien een van de genoemde gevallen onder a of onder b van het eerste lid van artikel 19kd zich voordoet, moet alsnog een vergunning worden verleend, al dan niet met beperkingen of voorschriften. Het college heeft zich dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat de vergunningplicht is komen te vervallen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6948

Zaaknummer: 201010331

Wetsartikelen: 19kd NB-wet 1998 en 19d NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

GS Noord-Holland

Bij het stellen van de geluidsgrenswaarden voor bijzondere activiteiten is terecht aansluiting gezocht bij de spraakverstaanbaarheid in de woningen rondom de inrichting

Casus

Besluit tot verlening van een veranderingsvergunning op grond van de Wet milieubeheer voor een racecircuit.

Appellanten vrezen voor onaanvaardbare geluidhinder als gevolg van de extra vergunde dagen waarop bijzondere activiteiten mogen plaatsvinden (dagen met uitzonderlijke bedrijfsomstandigheden, zogeheten UBO-dagen). Volgens hen is bij de beoordeling ten onrechte uitgegaan van de zogenoemde spraakverstaanbaarheid in de woningen rondom de inrichting.

Verweerder stelt dat de geluidhinder veroorzaakt door de extra UBO-dagen aanvaardbaar is omdat binnen de woningen wordt voldaan aan het criterium van de spraakverstaanbaarheid. Tijdens de luidste race op de luidste UBO-dag is de spraakverstaanbaarheid in de woning met de hoogste geluidbelasting gegarandeerd op een afstand van circa drie meter tussen de gesprekspartners.

Rechtsvraag

Is voor de geluidsgrenswaarden voor UBO-dagen terecht aansluiting gezocht bij de spraakverstaanbaarheid in woningen rondom de inrichting?

Uitspraak

Op grond van de Wet geluidhinder kunnen aan een internationaal circuit twaalf dagen vergund worden waarop bijzondere activiteiten mogen plaatsvinden waarvan de geluidbelasting niet getoetst hoeft te worden aan de vastgestelde zonegrenswaarde.

Op grond van de Wet milieubeheer heeft verweerder beoordelingsvrijheid ten aanzien van de

aanvaardbaarheid van de geluidbelasting. Mede omdat een algemeen aanvaard criterium ontbreekt, heeft verweerder bij het stellen van de grenswaarden voor de geluidbelasting van de UBO-dagen uit mogen gaan van de spraakverstaanbaarheid in de woningen rondom de inrichting. Het betoog dat dit criterium alleen is afgestemd op woningen is daartoe ontoereikend. Daar komt bij dat de normering van de Wet geluidhinder ook primair is afgestemd op woningen en dat de Wet geluidhinder voor de geluidbelasting binnen woningen ook uitgaat van gesloten ramen. De beroepsgrond faalt in zoverre.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6892

Zaaknummer: 201102525/1/A4

Wetsartikelen: 8.1 Wm (oud), 8.10 Wm (oud), 8.11 Wm (oud), 1 WGH en 1b WGH

RECHTSPRAAK

Lelystad

Uitleg van de begrippen 'verstoren' en 'verstorend effect' in respectievelijk de Flora- en faunawet en de Natuurbeschermingswet

Casus

Verdachte is door de economische politierechter veroordeeld voor het overtreden van artikel 11 van de Flora- en faunawet wegens het (zeer laag) vliegen over het Natura 2000-gebied Oostvaardersplassen. In hoger beroep is de vraag aan de orde of het handelen van verdachte moet worden aangemerkt als 'verstoren' als bedoeld in artikel 11 van de Flora- en faunawet en of sprake is geweest van een 'verstorend effect' in de zin van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998.

Rechtsvraag

Hoe dienen deze begrippen te worden uitgelegd?

Uitspraak

De term 'verstoren' in de Flora- en faunawet ziet op de nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren. Er kan slechts sprake zijn van 'verstoren' indien er daadwerkelijk gevolgen voor de betreffende plaats zijn geweest, in die zin dat de ecologische functie is verstoord. Een slechts zeer tijdelijke verstoring die uiteindelijk geen negatieve gevolgen heeft voor de betreffende diersoort, valt daar niet onder. Het begrip 'verstorend effect' in de Natuurbeschermingswet ziet op verstoringen en verslechtingen die gevolgen hebben voor de instandhouding van de soort of de habitat in het gebied. In dit geval levert het vliegen geen verstoring in de zin van het tenlastegelegde op. Volgt vrijspraak van verdachte.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 29-05-2012

ECLI: ECLI:NL:GHARN:2012:BW7281

Zaaknummer: 24-002932-09

Wetsartikelen: 11 Ffw, 19d NB-wet 1998 en 12 lid 1 onder b Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

Apeldoorn

Nu appellante haar concurrentiebelang niet aannemelijk heeft gemaakt, is zij geen belanghebbende en mitsdien niet-ontvankelijk in haar beroep

Casus

Vergunning krachtens de Wet milieubeheer voor een bloedverwerkend bedrijf.

In geding is de vraag of appellante vanwege een concurrentiebelang als belanghebbende kan worden aangemerkt. Appellante stelt dat zij belanghebbende is omdat zij - evenals vergunninghoudster - slachtbloed afkomstig van slachterijen verwerkt.

Rechtsvraag

Heeft appellante een concurrentiebelang waardoor zij als belanghebbende is aan te merken?

Uitspraak

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is degene wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit, belanghebbende bij dit besluit. Dit geldt ongeacht of het concurrentiebelang bij het nemen van dit besluit een rol kan spelen.

Appellante is niet actief op dezelfde markt voor verwerking van slachtbloed als vergunninghoudster. Hoewel beiden slachtbloed verwerken tot (onder meer) grondstoffen voor diervoeder is niet aannemelijk geworden dat zij als producent in hetzelfde marktsegment werkzaam zijn. De door vergunninghoudster geproduceerde grondstoffen zijn van een andere en meer hoogwaardige samenstelling en functionaliteit dan die van appellante. Appellante kan mitsdien niet als belanghebbende worden aangemerkt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW5909

Zaaknummer: 201112427/1/A4

Wetsartikelen: 1:2 Awb

RECHTSPRAAK

GS Zeeland

Er is sprake van bijzondere omstandigheden die een nadere beoordeling van de kosteneffectiviteit van de te treffen BBT-maatregelen wenselijk maken

Casus

Revisievergunning krachtens de Wet milieubeheer voor een raffinaderij. In de vergunning is een ontzwavelingsrendement van 99% voorgeschreven. Appellanten stellen dat het emissieplafond voor SO₂ (zwavel) niet in overeenstemming is met de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT). Het college stelt dat het rendement van de zwavelterugwinningsinstallaties met toepassing van een voorziening (SCOT-unit) kan worden verhoogd tot 99,5%, maar dat het heeft berekend dat plaatsing van een dergelijke voorziening niet kosteneffectief is.

Rechtsvraag

Is de kosteneffectiviteit hier een reden om van toepassing van BBT-maatregelen af te zien?

Uitspraak

Het BREF Aardolie- en aardgasraffinaderijen alsook de Oplegnotitie Aardolie- en aardgasraffinaderijen gaat uit van een rendement van 99,5-99,9% respectievelijk 99,8% van de zwavelterugwinningsinstallaties. Volgens paragraaf 2.1.5 van de NeR worden voor installaties die onder de IPPC-richtlijn vallen, de maatregelen gebaseerd op de informatie in de BREF's. Bij het opstellen van de BREF's is ook de kosteneffectiviteit van de maatregelen beoordeeld. Er mag van uit worden gegaan dat de maatregelen die in de BREF's als BBT worden aangemerkt, ook kosteneffectief zijn voor de installaties die onder de IPPC-richtlijn vallen. Een afweging van de kosteneffectiviteit van maatregelen volgens de BREF is dan niet meer nodig.

Hierop geldt volgens zowel de NeR als het BREF de uitzondering dat bij een bestaande installatie sprake is van bijzondere omstandigheden die toch een nadere beoordeling van de kosteneffectiviteit van BBT-maatregelen wenselijk maken. Hetgeen appellanten hebben

aangevoerd, geeft geen grond voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de uitzondering zich voordoet, zodat de kosten voor het treffen van BBT-maatregelen een nadere beoordeling van de kosteneffectiviteit wenselijk maken en dat de toepassing van een SCOT-unit in dit geval niet kosteneffectief is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3940

Zaaknummer: 200902437/1/A4

Wetsartikelen: 8.11 Wm (oud), BREF Aardolie- en aardgasraffinaderijen en NeR

RECHTSPRAAK

Maasdriel

Handhavend optreden op basis van geluidsonderzoek dat deel uitmaakt van de vergunning niet mogelijk

Casus

Beroep tegen opgelegde last onder dwangsom voor een champignonkwekerij.

Verweerder heeft onder meer een last onder dwangsom gegeven voor het in de nachtperiode overschrijden van het aantal vergunde voertuigbewegingen.

Eiseres is van mening dat hiervoor geen grond bestaat.

Rechtsvraag

Kan handhavend worden opgetreden tegen overtreding van het aantal vervoerbewegingen als opgenomen in het akoestisch onderzoek dat deel uitmaakt van de vergunning?

Uitspraak

De in het akoestisch onderzoek vermelde toedeling van vervoerbewegingen over verschillende dagen van de week is niet in een voorschrift daaromtrent vervat. Dat eiseres niet handelt overeenkomstig het akoestisch rapport - dat deel uitmaakt van de omgevingsvergunning - levert derhalve geen overtreding op, van de vergunningvoorschriften.

NB

Een opmerkelijke uitspraak van de rechtbank omdat toch evident wordt gehandeld in strijd met de vergunning waarvan het geluidrapport deel uitmaakt.

Inderdaad heeft artikel 2.3, aanhef, en onder a van de Wabo alleen betrekking op het handelen in strijd met de vergunningvoorschriften. Dat neemt niet weg dat het op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, sub 2 van de Wabo eveneens verboden is om een inrichting of de werking daarvan te veranderen zonder omgevingsvergunning. Indien in de inrichting van vergunninghouder meer vrachtwagenbewegingen plaatsvinden dan aangevraagd en vergund,

is er sprake van een verandering in de inrichting en bijgevolg van een overtreding van deze verbodsbepaling.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 24-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BW7547

Zaaknummer: 11/1219

Wetsartikelen: 2.3 aanhef en onder a Wabo en 2.1 lid 1 aanhef en onder e sub e2 Wabo

RECHTSPRAAK

Milieudienst West-Holland

Met de verruiming van de geurcontour wordt niet de grondslag van de aanvraag verlaten

Casus

Weigering om de voorschriften te wijzigen van de milieuvergunning voor een inrichting voor het vervaardigen van producten voor vloeren, daken, wegenbouw en industrie. Het verzoek tot wijziging strekt tot het vervangen van de voorgeschreven geurcontour door een andere geurcontour. Het verzoek is afgewezen omdat verweerder van oordeel is dat inwilliging van het verzoek zou leiden tot het verlaten van de grondslag van de (onderliggende) revisievergunning.

Rechtvraag

Wordt met het wijzigen van de geurcontour de grondslag van de aanvraag verlaten?

Uitspraak

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling kan een vergunning niet met toepassing van artikel 8.24 van de Wet milieubeheer zodanig worden gewijzigd, dat daarmee de grondslag van de aanvraag om die vergunning wordt verlaten. Voor een dergelijke verandering dient een veranderings- of revisievergunning te worden verleend.

Artikel 8.24 van de Wet milieubeheer biedt in het algemeen grondslag voor een versoepeling van een milieunorm die is vastgelegd in de voorschriften van de vergunning of in de aanvraag voor die vergunning. De gevraagde wijziging die strekt tot een verruiming van de geurcontour, brengt op zichzelf geen uitbreiding of verandering van de vergunde activiteiten met zich. Met de wijziging van dit voorschrift ontstaat evenmin een andere inrichting dan destijds is aangevraagd. Het enkele feit dat de in de aanvraag of het vergunningvoorschrift vastgelegde geurcontour wordt verruimd, betekent niet dat de grondslag van de aanvraag of van de vergunning wordt verlaten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3050

Zaaknummer: 201008312/1/A4

Wetsartikelen: 8.24 Wm (oud)

RECHTSPRAAK

GS Noord-Brabant

De intrekking van een vergunning elders kan als mitigerende maatregel worden aangemerkt die bij de passende beoordeling mocht worden betrokken. Er is sprake van een directe samenhang tussen het bedrijf waarvan de vergunning is ingetrokken en het bedrijf waarvoor vergunning is verleend

Casus

Vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) voor een varkenshouderij. Appellante voert aan dat de intrekking van de milieuvergunning voor een andere veehouderij ten onrechte bij de beoordeling van de aanvraag is betrokken. Volgens appellante biedt de Habitatrichtlijn noch de Nbw ruimte om de intrekking als mitigerende maatregel aan te merken die bij de passende beoordeling kan worden betrokken.

Rechtsvraag

Kan de intrekking bij de passende beoordeling worden betrokken?

Uitspraak

Indien tussen de beëindiging van een bedrijf door intrekking van een milieuvergunning en de verlening van een Nbw-vergunning directe samenhang bestaat, kan de intrekking van de milieuvergunning worden aangemerkt als mitigerende maatregel die bij de passende beoordeling op grond van de Nbw kan worden betrokken. In dit geval is er sprake van directe samenhang nu zowel in het intrekkingbesluit als de onderhavige vergunningaanvraag het verband wordt gelegd met de oprichting van de varkenshouderij.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BWo777

Zaaknummer: 201003331/1/A4

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998, 19f NB-wet 1998 en 6 Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

GS Zuid-Holland

Er is geen sprake van zodanige locatiespecifieke omstandigheden op grond waarvan verdergaande eisen dan de beste beschikbare technieken kunnen worden gesteld

Casus

Wijziging voorschriften verbonden aan milieuvergunning voor een raffinaderij.

Appellante voert onder meer aan dat wat betreft de emissie van NO_x ten onrechte geen aansluiting is gezocht bij de met toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT) overeenstemmende onderkant van de prestatierange zoals opgenomen in het BREF Aardolie- en aardgasraffinaderijen. Daarbij verwijst zij naar de geografische milieuomstandigheden in West-Europa en de invloed van de inrichting op de verzuring van de bodem, op grond waarvan volgens haar verdergaande reducerende maatregelen moeten worden toegepast.

Rechtsvraag

In welk geval kunnen verdergaande maatregelen dan BBT worden verlangd?

Uitspraak

Locatiespecifieke omstandigheden kunnen vergen dat in het belang van de bescherming van het milieu verdergaande technieken dan de in aanmerking komende BBT worden toegepast. Hierbij komt het college een zekere beoordelingsvrijheid toe.

Het betoog van appellante dat vanwege de bestaande hoge stikstofdepositie en de problematiek van verzuring en vermisting van de bodem in Nederland strengere eisen aan de emissie van NO_x hadden moeten worden gesteld, geeft geen aanleiding voor dat oordeel. Het door appellante aangeduide gebied is dusdanig groot en de door haar aangeduide problematiek is dusdanig algemeen, dat het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit geen locatiespecifieke omstandigheden zijn die vergen dat verdergaande technieken dan BBT worden toegepast.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0778

Zaaknummer: 201007614/T1/A4

Wetsartikelen: 8.24 Wm (oud) en 8.11 Wm (oud)

RECHTSPRAAK

GS Zuid-Holland

Het door schepen bij het aan- en afmeren veroorzaakte geluid moet als indirecte hinder worden aangemerkt

Casus

Omgevingsvergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen bestuursrecht (Wabo) voor het veranderen van een inrichting voor het bewerken van metalen.

Vergunninghoudster heeft verzocht om het afmeren van schepen als indirecte hinder te beschouwen en het afmeren geen onderdeel te laten uitmaken van de representatieve bedrijfssituatie omdat niet (steeds) kan worden voldaan aan de in de onderliggende vergunning opgenomen beperking dat gedurende de avond- en nachtperiode geen schepen bij de inrichting afgemeerd mogen liggen. Eiseres die in de nabijheid van de inrichting woont, heeft gesteld dat de schepen die de inrichting bezoeken deel uitmaken van het bedrijf. Door het aanleggen nu ook in de nachtperiode toe te staan, wordt haar nachtrust verstoord vanwege de hoge piekgeluiden die deze activiteit veroorzaakt.

Rechtsvraag

Dient het aan- en afmeren als directe dan wel als indirecte hinder te worden beschouwd?

Uitspraak

Aangezien de verkeersbewegingen van de schepen niet plaatsvinden op het terrein van de inrichting moet het door schepen bij het aan- en afmeren veroorzaakte geluid als indirecte hinder worden aangemerkt. Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de geluidbelasting die ontstaat door het manoeuvreren en het aan- en afmeren van schepen die een inrichting bezoeken, als indirecte hinder worden aangemerkt die in de regel eveneens in de beoordeling van de geluidbelasting van een inrichting moet worden betrokken.

Het toetsingskader voor dergelijke activiteiten is de circulaire van 29 februari 1996 inzake

'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting' die betrekking heeft op geluidhinder van verkeersbewegingen die zijn toe te rekenen aan een inrichting. Deze circulaire hanteert als normering een voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) met een bandbreedte voor acceptabele geluidbelastingen tussen de 50 en 65 dB(A). Voor piekgeluiden worden in de circulaire geen grenswaarden gesteld.

In het onderhavige geval blijkt uit geluidonderzoek dat de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) niet wordt overschreden. Omdat daarnaast niet aan grenswaarden voor piekgeluiden wordt getoetst, is de vergunning terecht verleend.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 21-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2012:BW0374

Zaaknummer: AWB 11/8264

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder e Wabo, 2.14 lid 5 Wabo en 3.10 lid 3 Wabo

RECHTSPRAAK

Schadevergoeding wegaanpassingsbesluit A12

Verzoek om nadeelcompensatie is terecht gekwalificeerd als een verzoek om vergoeding van planschade

Casus

Appellant is eigenaar van een woning te De Klomp en heeft verzocht om vergoeding van waardevermindering van zijn woning doordat de rijksweg A12 ongeveer 2.75 m dichterbij zijn woning is komen te liggen als gevolg van een door de minister op grond van de Spoorwet Wegverbreding genomen wegaanpassingsbesluit van 2 december 2005, alsmede van schade door van de werkzaamheden ter plaatse ondervonden overlast. Het wegaanpassingsbesluit voorziet in de aanleg van plus- en weefstroken op en langs het gedeelte van de rijksweg A12 tussen Veenendaal en Ede.

Rechtsvraag

Kan het verzoek om vergoeding van schade als gevolg van een wegaanpassingsbesluit getoetst worden aan de criteria die gelden voor de beoordeling van planschade?

Uitspraak

Voor zover de gestelde schade kan worden aangemerkt als een rechtstreeks gevolg van het wegaanpassingsbesluit, heeft de minister deze terecht gekwalificeerd als een verzoek om vergoeding van planschade.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

Zaaknummer: 201111039/1/A2

RECHTSPRAAK

Planschade Loppersum

Voor voorzienbaarheid van een planologische verandering buiten het eigen perceel is alleen de planologische situatie ten tijde van de koop van belang

Casus

Appellanten hebben sinds 29 juni 1982 het bekleemrecht van een perceel met woning. Zij hebben bij brief van 29 juni 2008 verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van een bij besluit van het college van 31 maart 2008 verleende vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de WRO, met gebruik waarvan bouwvergunning is verleend voor de bouw van een woning op het tegenovergelegen perceel.

Belanghebbende, de aanvrager van de vrijstelling en bouwvergunning, heeft met de gemeente een overeenkomst gesloten, waarbij zij zich heeft verbonden door het college toe te kennen vergoedingen van planschade ten gevolge van de vrijstelling voor haar rekening te nemen.

Het college heeft het verzoek van appellanten afgewezen en heeft hierbij overwogen dat de bouw van de woning op het tegenovergelegen perceel voor appellanten ten tijde van de verwerving van het bekleemrecht in 1982 voorzienbaar was, omdat toentertijd ingevolge het geldende 'Plan in Hoofdzaken' voor dat perceel aanzienlijke bebouwingsmogelijkheden bestonden.

De rechtbank heeft overwogen dat het in 1982 geldende 'Plan in Hoofdzaken' alleen betrekking had op het buitengebied van Huizinge en niet op de bebouwde kom daarvan. De planologische situatie op perceel tegenover het perceel van appellanten werd toentertijd bepaald door de gemeentelijke bouwverordening, op grond waarvan op dat perceel ruime bouwmogelijkheden waren toegestaan. De rechtbank heeft voorts overwogen dat appellanten op grond van de bouwverordening in 1982 rekening konden en moesten houden met de mogelijkheid dat het perceel locatie b zou worden bebouwd.

Appellanten betogen in hoger beroep dat de rechtbank ten onrechte geen betekenis heeft

gehecht aan de omstandigheid dat op het percelen tegenover het perceel van appellanten ingevolge de bestemmingsplannen 'Huizinge', vastgesteld op 29 april 1985, en 'Kleine Kernen', vastgesteld op 7 mei 2007, niet mocht worden gebouwd.

Rechtsvraag

Welke planologische situatie is bepalend voor de voorzienbaarheid?

Uitspraak

Voor het antwoord op de vraag of een planologische verandering buiten het eigen perceel voor een aanvrager van planschadevergoeding voorzienbaar was, is alleen de planologische situatie ten tijde van de koop van het eigen perceel van de aanvrager van planschadevergoeding van belang.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6912

Zaaknummer: 201106164/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschade Ooststellingwerf

De maximale invulling van het planologisch regime mag niet beperkt blijven tot afzonderlijke functies, maar ook de mogelijke combinaties van functies moeten worden onderzocht

Casus

Verzoeker is sinds 1 augustus 1988 eigenaar van het perceel met woning te Appelscha. Aan het verzoek om planschade is ten grondslag gelegd dat met de inwerkingtreding van het bestemmingsplan 'Appelscha 2003' de woonbestemming is veranderd naar de bestemming 'algemene doeleinden' en dat dit de waarde van zijn perceel heeft verminderd.

SAOZ heeft in een advies uiteengezet dat de wijziging van de planologische situatie ter plaatse van de woning per saldo niet tot een voor verzoeker nadeliger situatie heeft geleid. In een ander advies heeft SAOZ aangegeven dat de door verzoeker gestelde schadeoorzaak, de aanleg van een parkeerterrein, als de maximale nadelige invulling is aangemerkt.

De rechtbank heeft geoordeeld dat in het advies van de SAOZ een onjuiste maximale invulling van het nieuwe planologische regime is gehanteerd en dat het bestaan van enig planologisch nadeel, gelet op de ruimere gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden, aannemelijk is, zodat het college het advies niet aan zijn besluit ten grondslag kon leggen.

Het college betoogt in hoger beroep dat de verschillende gebruiksmogelijkheden elkaar uitsluiten, zodat beide functies niet gelijktijdig kunnen worden meegenomen in de planvergelijking. Aldus is volgens het college de door SAOZ voorgestane planologisch maximale invulling het meest nadelig.

Rechtsvraag

Is de maximaal nadelige invulling voldoende onderzocht door uit te gaan van een functie?

Uitspraak

SAOZ had zich niet mogen beperken tot de maximale invulling van de afzonderlijke functies,

maar had ook mogelijke combinaties van functies moeten onderzoeken. Dit is onvoldoende gebeurd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3853

Zaaknummer: 201106998/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschade Sint Anthonis

Passieve risicoaanvaarding: onderhandelingen met de gemeente ontslaan belanghebbende niet van het ondernemen van concrete pogingen tot het benutten van bestaande bouwmogelijkheden

Casus

Op 26 juni 2001 heeft appellant een voormalig silogebouw met ondergrond en erf op het perceel te Sint Anthonis gekocht. Aan het verzoek om vergoeding van planschade heeft hij ten grondslag gelegd dat de onder het oude bestemmingsplan bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden bij de inwerkingtreding van het bestemmingsplan Sint Anthonis Centrum 2003 van 27 oktober 2003 zijn beperkt en dat dit de waarde van het perceel heeft verminderd.

Partijen zijn verdeeld over het antwoord op de vraag of de schade ten laste van appellant dient te blijven op de grond dat hij, door de onder het oude bestemmingsplan nog bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden niet te benutten, het risico dat deze mogelijkheden zouden kunnen vervallen, heeft aanvaard.

Op 15 oktober 2001 is het voorontwerp van het nieuwe bestemmingsplan ter inzage gelegd. Op 23 juni 2003 is het ontwerp van het nieuwe bestemmingsplan ter inzage gelegd. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Woningwet, zoals die bepaling ten tijde van belang luidde, diende vanaf dat moment een besluit op een aanvraag om bouwvergunning door het college te worden aangehouden.

Niet in geschil is dat in het voorontwerp concrete beleidsvoornemens in de hiervoor bedoelde zin zijn opgenomen en dat hieruit blijkt dat de onder het oude bestemmingsplan voor het perceel bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden worden beperkt.

Appellant betoogt in zijn hogerberoepschrift dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij door van 15 oktober 2001 tot 23 juni 2003 een afwachtende houding aan te nemen en geen concrete plannen kenbaar te maken, het risico heeft aanvaard dat de onder het oude

planologische regime nog bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden gedeeltelijk zouden vervallen.

Daartoe voert appellant aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij in die periode geen concrete pogingen behoefde te doen om de bouwmogelijkheden van het onbebouwde noordelijke deel van het perceel te benutten, omdat de gemeente dit deel van het perceel wilde kopen en hij in die periode daarover met de gemeente heeft onderhandeld, waarbij de zogenoemde precontractuele fase was ingetreden, zodat hij redelijkerwijs mocht verwachten dat dit deel van het perceel aan de gemeente zou worden verkocht en daardoor vergoeding van de planschade zou zijn verzekerd. Volgens [appellant sub 1] was het doen van concrete pogingen tot het realiseren van de niet benutte bouw- en gebruiksmogelijkheden onder deze omstandigheden zinloos en had dat bovendien de onderhandelingen met de gemeente kunnen frustreren.

Rechtsvraag

Kan appellant, gelet op de onderhandelingen met de gemeente, redelijkerwijs niet worden tegengeworpen dat hij van 15 oktober 2001 tot 23 juni 2003 geen concrete pogingen heeft ondernomen om de destijds nog bestaande bouwmogelijkheden te benutten?

Uitspraak

Van belang is dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de periode van 15 oktober 2001 tot 23 juni 2003 gerechtvaardigd heeft mogen vertrouwen in het tot stand komen van een overeenkomst met de gemeente over de verkoop van het betreffende deel van het perceel, althans dat de gemeente niet langer de vrijheid had de onderhandelingen af te breken zonder schadevergoeding te betalen. Dat betekent dat appellant als redelijk denkend en handelend eigenaar rekening had behoren te houden met de kans dat de onderhandelingen niet zouden leiden tot de verkoop van dat deel van het perceel. Verder is niet gesteld dat van de zijde van de gemeente is toegezegd dat de planologische situatie op dat deel van het perceel in dat geval, ondanks het voorontwerp, niet zal veranderen. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank terecht niet de door appellant gewenste betekenis aan de onderhandelingen met de gemeente toegekend.

Voorts heeft appellant geen enkel concreet gegeven aangedragen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij serieuze plannen had de als gevolg van het nieuwe bestemmingsplan vervallen gebruiksmogelijkheden van het silogebouw te realiseren of dat gebouw voor dat doel aan een derde te verkopen. Appellant heeft vanaf de aankoop van het silogebouw op 26 juni 2001 de gelegenheid gehad de op dat moment nog bestaande gebruiksmogelijkheden te benutten. Hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij daartoe als gevolg van hem niet toe te rekenen

omstandigheden niet in staat is geweest. Door de gebruiksmogelijkheden niet te benutten, ook nadat hij kon zien aankomen dat de planologische situatie ter plaatse zou veranderen, heeft hij het risico van de voor hem nadelige bestemmingswijziging aanvaard en behoort de schade die hij daardoor lijdt voor zijn rekening te blijven.

Het betoog faalt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3878

Zaaknummer: 201107363/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Schadevergoeding reconstructiewet Limburg

Voor schadevergoeding op grond van artikel 30 Rcw zijn vereisten voor vergoeding van planschade overeenkomstig van toepassing. Schade van indirecte effecten staat in onvoldoende nauw verband met het reconstructieplan, dat zij niet in redelijkheid aan het reconstructieplan kan worden toegerekend

Casus

Appellante heeft het college van gedeputeerde staten verzocht om vergoeding van de schade die zij stelt te hebben geleden door het reconstructieplan. Volgens appellante heeft het reconstructieplan het onmogelijk gemaakt de uitbreiding van het bouwblok ten behoeve van de intensieve veehouderij, die uit een bedrijfseconomisch oogpunt noodzakelijk is, te realiseren. Voorts heeft zij aangevoerd dat het reconstructieplan tot een waardevermindering van de gronden en het bedrijf heeft geleid.

In hoger beroep voert appellante aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college de aanvraag terecht als een verzoek om vergoeding van planschade heeft behandeld. Tevens betoogt appellante dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college terecht het standpunt heeft ingenomen dat het reconstructieplan niet tot vermogensschade heeft geleid. Daartoe voert appellante aan dat de gronden thans grotendeels tot een extensiveringsgebied behoren en het bedrijf daardoor minder courant is. Nadelige effecten blijken ook doordat het bedrijf door de aanduiding van de gronden in het reconstructieplan wordt uitgesloten van subsidie voor duurzame ontwikkelingen.

Rechtsvragen

1. Zijn vereisten voor de vergoeding van planschade van toepassing voor schadevergoeding op grond van artikel 30 van de Reconstructiewet (Rcw)?
2. Vallen de nadelige effecten voor appellante als gevolg van de aanwijzing van het extensiveringsgebied onder de reikwijdte van artikel 30 Rcw?

Uitspraak

1. De wetgever heeft met artikel 30 Rcw, waarbij is aangesloten bij de tekst van artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (oud), beoogd dat de vereisten voor vergoeding van planschade van overeenkomstige toepassing zijn, omdat uit een reconstructieplan rechtstreeks werkende en concrete planologische belemmeringen op een perceel kunnen voortvloeien.
2. Hoewel niet valt uit te sluiten dat het scharen van de gronden onder een in het reconstructieplan opgenomen extensiveringsgebied indirecte effecten heeft op de waarde van die gronden en het daaraan gebonden bedrijf in het vrije economische verkeer, brengt dat niet met zich dat de gestelde schade in een zodanig nauw verband met het reconstructieplan staat, dat zij in redelijkheid aan het reconstructieplan moet worden toegerekend. Daarbij is van belang dat, volgens het in zoverre niet bestreden advies van de SAOZ, het reconstructieplan geen verandering in de planologische situatie op de gronden heeft gebracht, omdat het reconstructieplan de bestemming en het gebruik van de gronden niet heeft gewijzigd. Voorts is daarin vermeld dat provinciale staten bij het aanwijzen van gebieden als extensiveringsgebied zijn uitgegaan van bestaand beleid over de natuurdoelstellingen ter plaatse. Voor zover het bedrijf door de aanduiding van de gronden in het reconstructieplan wordt uitgesloten van subsidie voor duurzame ontwikkelingen, is dat geen ruimtelijk relevant gevolg van het reconstructieplan, maar een gevolg van de in de betreffende subsidieregelingen gestelde vereisten voor subsidie. Daarbij is van belang dat het verlenen van subsidie voor duurzame ontwikkelingen ook voor bedrijven met buiten een extensiveringsgebied gelegen gronden een toekomstige onzekere gebeurtenis is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3907

Zaaknummer: 201107326/1/A2

Wetsartikelen: 30 Rwc

RECHTSPRAAK

Planschade Peel en Maas

Lengte van de bouwwerken is niet in de planvoorschriften gelimiteerd. Maximale invulling van de planologische mogelijkheden door redelijke uitleg van de bepaling

Casus

Het tuincentrum van appellant was gevestigd op het perceel gelegen aan de Tuindersweg 3 te Panningen. Dit perceel is volgens het vigerende bestemmingsplan Houbenslag-Schrames-Onderseveld, onder aanwijzing als 'Tuincentrum Dd(t)', bestemd voor de uitoefening van een tuincentrum en kwekerij. Bij besluit van 7 november 2006 heeft het college op grond van artikel 19 van de WRO aan appellant vrijstelling van het bestemmingsplan verleend voor het realiseren van zes bouwkvavels voor vrijstaande woningen op het perceel aan de Tuindersweg 3 te Panningen. In verband hiermee is appellant met het college een 'overeenkomst verhaal planschadekosten' overeengekomen op grond waarvan appellant is gehouden de uit de vrijstelling voortkomende planschade aan het college te vergoeden.

Naar aanleiding van deze planologische wijziging heeft belanghebbende, op grond van artikel 49 van de WRO een verzoek om planschadevergoeding bij het college ingediend. Hij heeft gesteld als gevolg van de verleende vrijstelling aan appellant in een nadeliger situatie te zijn geraakt, waardoor hij schade lijdt. Appellant heeft hiertegen bezwaar gemaakt en ter onderbouwing een in haar opdracht opgesteld advies van Gloudemans overgelegd.

Appellant betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het college niet de maximale planologische mogelijkheden van het bestemmingsplan bij de planvergelijking heeft betrokken. Daartoe voert zij aan dat voorafgaand aan het verlenen van de vrijstelling op het perceel buiten het bouwvlak bouwwerken, geen gebouwen zijnde, konden worden gerealiseerd met een maximale hoogte van acht meter, waarbij de lengte van deze bouwwerken niet is gelimiteerd. Het was dus mogelijk om hier een gesloten bebouwingswand van stellages voor verkoop en opslag te creëren. Hierdoor heeft belanghebbende, hoewel wellicht de bouwmasa op het perceel door de nieuw te realiseren woningen is toegenomen, bij maximale planologische invulling geen extra verlies aan uitzicht. Dit heeft het college

volgens De Tuinjuwelier ten onrechte niet in haar planvergelijking meegewogen.

Rechtsvraag

Heeft het college de planologische mogelijkheden maximaal ingevuld gelet op de voorschriften van het bestemmingsplan?

Uitspraak

Ingevolge artikel 2.04 van de planvoorschriften konden op het perceel in beginsel bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden opgericht met een maximale hoogte van acht meter, waarbij deze bouwwerken voor het overige naar aard en afmeting bij de bestemming 'Tuincentrum Dd(t)' dienen te passen. Een redelijke uitleg van deze bepaling leidt ertoe dat voor de woning van belanghebbende bouwwerken van behoorlijke omvang konden worden gericht in de vorm van stellages voor opslag en verkoop van onder meer stenen en vijvers, waardoor het uitzicht vanuit zijn woning in betekenende mate had kunnen worden beperkt. Te denken valt daarbij aan een hoogte tot zo'n vier meter, waarbij het evenwel niet aannemelijk is dat zulke bouwwerken met die hoogte over de gehele lengte van het perceel aaneengesloten konden worden opgericht. Die uitleg van artikel 2.04 van de planvoorschriften heeft het college niet in de planvergelijking meegenomen. Dat het college daarmee de planologische mogelijkheden niet maximaal heeft ingevuld, heeft de rechtbank niet onderkend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW1605

Zaaknummer: 201107694/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschade Nerijnen

Voorzienbaarheid op grond van niet vastgesteld ontwerpbestemmingsplan

Casus

Het college heeft het verzoek van appellant om vergoeding van planschade afgewezen. Hierbij heeft het college overwogen dat appellant weliswaar door het besluit van 26 september 2007 in een planologisch nadeliger positie is komen te verkeren en dientengevolge schade lijdt, maar dat deze schade voor zijn rekening blijft, omdat de woningbouw op de gronden, gezien het ontwerpbestemmingsplan ten tijde van de aankoop van het perceel, voorzienbaar was en dat hij derhalve wordt geacht het risico dat de planologische situatie op de gronden zou veranderen, te hebben aanvaard.

Appellant betoogt dat de rechtbank, door onder verwijzing naar onder meer het ontwerpbestemmingsplan te overwegen dat het verzoek om vergoeding van planschade terecht is afgewezen, heeft miskend dat de gemeenteraad heeft besloten om het ontwerpbestemmingsplan niet vast te stellen en daarmee te kennen heeft gegeven dat niet langer een beleidsvoornemen tot woningbouw op de gronden bestaat.

Rechtsvraag

Was de woningbouw voor appellant voorzienbaar nu het ontwerpbestemmingsplan na de terinzagelegging niet verder in procedure is genomen?

Uitspraak

Het ontwerpbestemmingsplan behelst een concreet beleidsvoornemen tot woningbouw op de gronden. Dat het ontwerpbestemmingsplan na de terinzagelegging op 18 mei 1989 niet verder in procedure is genomen, omdat in overleg met de provincie is besloten de woningbouw in de omgeving te faseren, betekent niet dat dit beleidsvoornemen ook voor de lange termijn is prijsgegeven. Daarbij is mede van belang dat het ontwerpbestemmingsplan niet is ingetrokken.

Verder is niet gesteld of gebleken dat van de zijde van de gemeente bij de verkoop van het perceel aan appellant is toegezegd dat de planologische situatie op de gronden, ondanks het ontwerpbestemmingsplan, niet zal veranderen. Dat betekent dat appellant destijds als redelijk denkend en handelend koper rekening had behoren te houden met de kans dat de planologische situatie op de gronden in voor hem nadelige zin zou veranderen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW1607

Zaaknummer: 201108251/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschade Waddinxveen

Peildatum aanvullende werking bouwverordening

Casus

Appellant heeft een verzoek om vergoeding van planschade ingediend. Hieraan heeft hij ten grondslag gelegd dat het verlenen van vrijstellingen, als bedoeld in artikel 19 van de WRO, van de bepalingen van het destijds geldende bestemmingsplan het realiseren van een bedrijventerrein en rotonde op de ten noordoosten van zijn woning gelegen gronden (hierna: de gronden) mogelijk heeft gemaakt en dat dit ertoe heeft geleid dat de situeringswaarde van zijn woning is gedaald en dat zijn woongenot door het verlies aan privacy, uitzicht en zonlichttoetreding is afgenomen.

De raad heeft, op grond van het advies van de SAOZ, geconcludeerd dat deze vrijstellingsbesluiten voor appellant niet hebben geleid tot een nadeliger positie waaruit op de voet van artikel 49 van de WRO voor vergoeding vatbare schade in de vorm van waardevermindering van de woning is voortgevloeid. Daartoe is wat betreft de bebouwingsmogelijkheden van de gronden uiteengezet dat, voor zover thans van belang, het onder het oude planologische regime mogelijk was, rekening houdend met de aanvullende werking van de bouwverordening van de gemeente Waddinxveen (hierna: de bouwverordening), agrarische bedrijfsbebouwing met een hoogte van 15 m op te richten. Voorts is uiteengezet dat ook wat betreft de gebruiksmogelijkheden van de gronden geen sprake is van een planologische verslechtering en is het verzoek afgewezen.

Appellant voert aan dat niet is gebleken dat deze bouwhoogte ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan, gelet op de destijds nog geldende bouwverordening, was toegestaan.

Rechtsvraag

Welke peildatum geldt voor de aanvullende werking van de bouwverordening?

Uitspraak

Bij een verzoek om vergoeding van planschade als gevolg van een vrijstellingsbesluit, als bedoeld in artikel 19 van de WRO, is het bestuursorgaan gehouden een vergelijking te maken tussen het oude en het nieuwe planologische regime ten tijde van de datum waarop dat besluit rechtskracht heeft gekregen. Voor de vergelijking is in dit geval derhalve niet van belang of de bouw van een agrarisch bedrijfsgebouw met een maximale hoogte van 15 m ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan mogelijk was, maar slechts of dat ten tijde van de inwerkingtreding van de vrijstellingsbesluiten, als bedoeld in artikel 3:40 van de Awb, mogelijk was.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Planschade Beuningen

De feitelijke marktsituatie is bij de schatting van de planschade niet ten onrechte in aanmerking genomen, nu deze de waarde van het perceel op de peildatum beïnvloedt

Casus

Appellante is eigenaar van het perceel met bedrijfsgebouw te Weurt. Volgens de lijst van toegestane bedrijven in bijlage A bij het bestemmingsplan 'Industrieterrein Weurt' was onder de toepasselijke bestemming 'Industriële doeleinden' gebruik van het perceel ten behoeve van garage- en automobielfabriek toegestaan. In het bestemmingsplan 'Industrieterrein Weurt, herziening 2004' zijn de bedrijfsfuncties 'autoherstelinrichtingen' en 'handel in personenauto's en andere automobielen' aangeduid als evident strijdig gebruik en zijn de meeste autogerelateerde bedrijfsfuncties op die lijst komen te vervallen. Appellante stelt hierdoor schade te hebben geleden. Door de verminderde gebruiksmogelijkheden is het perceel in waarde gedaald en zijn de huuropbrengsten lager, aldus appellante.

Het college heeft het verzoek ter advisering voorgelegd aan respectievelijk Maandag planschadeadvies B.V. en de SAOZ. Op grond van het advies van SAOZ heeft het geconcludeerd dat er geen sprake is van een waardedaling en heeft het college het verzoek om vergoeding van planschade afgewezen.

Appellante heeft in bezwaar een advies van Larijn raadgevers o.g. overgelegd.

Op verzoek van de Afdeling heeft de StAB een deskundigenbericht uitgebracht. Hierin is het nadeel dat door SAOZ reeds gekwantificeerd was, ook kwalitatief beoordeeld, omdat, volgens de StAB, niet alle gebruiksmogelijkheden even zwaar wegen. Indien de vervallen gebruiksmogelijkheden de meest relevante mogelijkheden betreffen waaraan de onroerende zaak zijn hoogste waarde ontleent, kan de planologische wijziging ook in dat opzicht van invloed zijn op het ontstaan van planschade, aldus de StAB. De StAB constateert dat op basis van feitelijke gegevens het bedrijventerrein op de peildatum gewild was voor autogerelateerde bedrijvigheid. Het aanbod van percelen voor autogerelateerde bedrijvigheid was gering, aldus

het bericht. De grote vraag en het geringe aanbod maakten dat de percelen, bestemd voor autogerelateerde bedrijfsfuncties, een hogere waarde hadden dan niet voor die functie bestemde percelen.

Rechtsvraag

Kan de omvang van de planschade bepaald worden aan de hand van de feitelijke marktsituatie?

Uitspraak

De StAB heeft bij de schatting van de planschade de feitelijke marktsituatie op het bedrijventerrein niet ten onrechte in aanmerking genomen, nu deze de waarde van het perceel op de peildatum beïnvloedt en heeft haar oordeel dat de vraag naar bedrijfsruimte voor autogerelateerde bedrijvigheid op de peildatum groot was en het aanbod in verhouding gering, toereikend toegelicht.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Betekenis van de bouwverordening en het bestemmingsplan waarvan vrijstelling is verleend bij de planvergelijking

Casus

Appellant heeft verzocht om vergoeding van planschade die hij stelt te lijden als gevolg van de verleende vrijstelling van het bestemmingsplan voor het vergroten van de bestaande tandartsenpraktijk. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat appellant door de vrijstelling niet in een nadeligere positie is komen te verkeren. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank dit standpunt gevolgd.

Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant door de vrijstelling niet in een nadeligere positie is komen te verkeren en voert daartoe aan dat het college een onjuiste vergelijking van planologische regimes ten grondslag heeft gelegd aan de weigering om de gevraagde planschadevergoeding toe te kennen.

Rechtsvraag

Welke betekenis hebben de bouwverordening en het onderliggende bestemmingsplan waarvan vrijstelling is verleend bij de planvergelijking?

Uitspraak

Door de aanvullende werking van de gemeentelijke bouwverordening heeft de vrijstelling niet heeft geleid tot een voor appellant nadeligere situatie.

Daarnaast komen de mogelijkheden die de vrijstelling biedt niet in de plaats van de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt voor wat betreft het realiseren van bijgebouwen. Alle gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden die het bestemmingsplan kent, zijn ook na verwezenlijking van de vrijstelling blijven bestaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV8807

Zaaknummer: 201106711/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Drechterland, omgevingsvergunning recreatiewoning

De vraag of iemand belanghebbende is, hangt af van objectief bepaalde factoren en is niet afhankelijk van subjectieve belangen

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor het uitbreiden van een recreatiewoning. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres tegen deze vergunning niet-ontvankelijk verklaard omdat eiseres niet als belanghebbende bij het besluit is aan te merken. Verweerder heeft daarbij aangegeven dat de privaatrechtelijke rechtsverhouding en mogelijke strijd met erfpachtvoorwaarden en parkvoorwaarden in dezen niet relevant zijn.

Eiseres stelt dat zij eigenaar is van enkele aan het betrokken perceel grenzende percelen.

In het verweerschrift stelt verweerder dat de omstandigheden van het geval reden kunnen zijn voor het aannemen van een uitzondering op het nabijheidscriterium. In dit geval zijn de aangrenzende percelen paden en dat maakt dat eiseres geen rechtstreeks belang heeft. Naar de mening van verweerder raakt de verleende omgevingsvergunning namelijk niet aan de belangen van eiseres voortkomend uit het eigendomsrecht van het wegennet.

Rechtsvraag

Is eiseres aan te merken als belanghebbende?

Uitspraak

De rechtbank stelt dat ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb onder belanghebbende wordt verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Onder verwijzing naar de vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State overweegt de rechtbank dat de vraag of eiseres kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van de Awb niet afhankelijk is van subjectieve belangen die worden aangevoerd en het gewicht dat daaraan dient te worden toegekend, maar van objectief bepaalde factoren. De vraag wat de daadwerkelijke ruimtelijke impact is van de

omgevingsvergunning op de gronden van eiseres is in dit stadium dus niet relevant. De omstandigheid dat deze gronden de infrastructuur van het recreatiepark betreffen, dan wel dat de percelen van geringe omvang zijn, brengt de rechtbank, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet tot een ander oordeel.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-07-2012

ECLI: ECLI:NL:PHR:2012:BW7480

Zaaknummer: 11/2725

Wetsartikelen: 1:2 Awb en 2.1 Wabo

RECHTSPRAAK

Amersfoort, vrijstelling gebruik kapel

Het niet gelden van geluidswaarden voor onversterkte muziek op grond van het Barim heeft niet tot gevolg dat er geen belangenafweging in het kader van de ruimtelijk relevante effecten op het woon- en leefklimaat in de omgeving kan plaatsvinden

Verweerder heeft een vrijstelling ex artikel 19, lid 3 WRO verleend voor het gebruik van een kapel voor commerciële doeleinden. Aan deze vrijstelling zit de voorwaarde verbonden dat er tijdens de activiteiten behoudens achtergrondmuziek uit de aanwezige geluidsinstallatie geen versterkte of onversterkte muziek ten gehore mag worden gebracht.

Eiseres stelt dat verweerder niet bevoegd is de bestreden voorwaarde aan de vrijstelling te verbinden, omdat op grond van artikel 2.18, eerste lid, aanhef en onder f, van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Barim) bij het bepalen van de toegestane geluidsniveaus het ten gehore brengen van onversterkte muziek buiten beschouwing blijft, tenzij en voor zover daarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld. Nu het verbod niet kan worden gebaseerd op een APV van de gemeente Amersfoort, is onversterkte muziek volgens De Flint zonder meer toelaatbaar.

De voorzieningenrechter oordeelt, onder verwijzing naar vaste jurisprudentie, dat de omstandigheid dat op grond van artikel 2.18, eerste lid, aanhef en onder f, van het Barim voor onversterkte muziek de in artikel 2.17, eerste lid, gestelde geluidswaarden niet gelden, niet met zich meebrengt dat verweerder in het kader van de in de onderhavige besluitvorming vereiste belangenafweging geen waarde mag toekennen aan de ruimtelijk relevante effecten van onversterkte muziek op het woon- en leefklimaat in de directe omgeving van de St. Aegtenkapel. De door eiseres genoemde uitspraak van de ABRvS van 23 maart 2011 (LJN BP876o) heeft niet die relevantie toe die zij daaraan hecht. Deze uitspraak heeft betrekking op een andere situatie dan hier aan de orde, omdat daarin ter beoordeling stond de vraag of het college van burgemeester en wethouders van Deventer terecht had besloten niet handhavend op te treden tegen het in werking zijn van het carillon in Bathmen. In dat kader is uiteraard relevant of sprake is van een overtreden wettelijke norm, zonder welke er geen

bevoegdheidsgrondslag is voor handhavend overheidsoptreden. Uit deze uitspraak volgt echter niet dat met de effecten van onversterkte muziek op de omgeving in besluitvorming als in dit geding aan de orde, dus wanneer uitbreiding van op grond van het bestemmingsplan toegestane vormen van gebruik wordt overwogen, geen rekening mag worden gehouden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BW7706

Zaaknummer: SBR 12/1391 en 12/1230

Wetsartikelen: 19 lid 3 WRO

RECHTSPRAAK

Amersfoort, omgevingsvergunning voor faseringsstroken A28

Crisis- en herstelwet van toepassing. De rechtbank oordeelt dat niet aannemelijk is dat eisers zijn benadeeld in hun belangen door in het strijd met de WGH ontbreken van een akoestisch onderzoek

Crisis en herstelwet van toepassing

Op grond van artikel 1.1 en de bijlage I van de Chw vallen wegaanpassingsprojecten als bedoeld in artikel 2 van de Spoedwet wegverbreding onder de werking van de Crisis- en herstelwet.

In het onderhavige geval is een omgevingsvergunning verleend voor de aanleg van faseringsstroken ten behoeve van groot onderhoud aan de A28. Met de faseringsstroken kan de wegcapaciteit worden behouden tijdens de onhoudswerkzaamheden.

Uit de aanvraag en de verleende omgevingsvergunning blijkt dat het de bedoeling is om het asfalt dat wordt gelegd ter realisatie van de faseringsstroken na afronding van de onderhoudswerkzaamheden – ongebruikt – te laten liggen. Dit heeft te maken met de voorbereiding door de vergunninghouder van een wegaanpassingsbesluit als bedoeld in artikel 4 van de Spoedwet wegverbreding. Dit wegaanpassingsbesluit, waarvan de procedure zich thans bevindt in het stadium van ontwerp-besluit, ziet op het verbreden van de snelweg door het aanleggen van extra rijstroken bij de A28 tussen Utrecht en Amersfoort (verder: het wegaanpassingsbesluit). Het is de bedoeling dat de faseringsstroken uiteindelijk dienst kunnen doen als extra rijstroken voor de (dan) verbrede A28. Door op deze wijze faseringsstroken aan te leggen wordt de overlast voor omwonenden en het verkeer zoveel mogelijk beperkt doordat er maar één keer grootschalige wegwerkzaamheden hoeven plaats te vinden, aldus de vergunninghouder.

De rechtbank oordeelt dat hoewel het (ontwerp-)wegaanpassingsbesluit geen onderdeel uitmaakt van de onderhavige beroepsprocedure, er sprake is van een wezenlijke samenhang tussen het bestreden besluit en het wegaanpassingsbesluit dat in voorbereiding is. Het is

immers de bedoeling van de vergunninghouder dat de faseringsstroken op een later moment in gebruik zullen worden genomen als extra rijstroken. Het onderhavige besluit moet daarom worden geacht mede te zijn genomen ter realisatie van het project 'verbreding van de A28'. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit heeft te gelden als genomen in het kader van dat wegaanpassingsproject, zodat verweerder terecht heeft aangenomen dat op deze zaak de Chw van toepassing is.

Passeren gebreken

De rechtbank stelt vast dat in het kader van de onderhavige procedure geen akoestisch onderzoek heeft plaatsgevonden. Dit onderzoek had ingevolge artikel 76a, in samenhang met artikel 77 van de WGH bij het voorbereiden van een omgevingsvergunning waarbij wordt afgeweken van het bestemmingsplan en die (gedeeltelijk) betrekking heeft op gronden behorende tot een zone als bedoeld in artikel 74, vanwege burgemeester en wethouders moeten worden ingesteld. De handelwijze levert strijd op met artikel 77 van de WGH.

Ingevolge artikel 1.5, eerste lid, van de Chw kan een besluit waartegen beroep is ingesteld, ondanks schending van een geschreven rechtsregel door het orgaan dat op het beroep beslist, in stand worden gelaten indien aannemelijk is dat de belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld. Ter zitting is door de vergunninghouder toegelicht dat het treffen van geluidsbeperkende maatregelen, waaronder een geluidsscherm en voorzieningen aan woningen ter hoogte van Schuilenburg onderdeel zal uitmaken van de procedure rond het wegaanpassingsbesluit. In dat kader heeft ook akoestisch onderzoek plaatsgevonden als bedoeld in artikel 77, eerste lid, van de WGH. De vergunninghouder heeft voorts ter zitting betoogd dat het huidige gebruik van de A28, dat wil zeggen het gebruik voorafgaand aan het groot onderhoud, op grond van de WGH voor sanering in aanmerking komt. Dit betekent dat er, ook los van de onderhavige omgevingsvergunning en het wegaanpassingsbesluit, maatregelen moeten worden genomen ter beperking van de geluidsbelasting. Naar verweerder en de vergunninghouder hebben betoogd, worden deze maatregelen getroffen in het kader van het wegaanpassingsbesluit. In dat kader vindt onderzoek plaats naar de vormgeving en hoogte van de ter plaatse op te richten geluidsschermen. Deze gang van zaken acht de rechtbank niet onredelijk. Gelet hierop en gelet op de reeds eerder geconstateerde samenhang van deze procedure en de procedure rond het wegaanpassingsbesluit, komt de rechtbank tot de conclusie dat aannemelijk is geworden dat eiseres door de geconstateerde schending van artikel 77 van de WGH niet is benadeeld.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BW7529

Zaaknummer: SBR 11/3851

Wetsartikelen: 1.5 Chw, 77 WGH, 2.1 lid 1 onder a Wabo, 2.1 lid 1 onder c Wabo, 2.1 lid 1 onder g Wabo, 2.12 lid 1 onder a sub 3, 1.1 Chw en 1.6a Chw

RECHTSPRAAK

Haarlemmermeer, omgevingsvergunning voor geluidreducerende ribbels

Strijd met bestemming recreatie omdat aanleg ribbels gericht is op geluidreductie en recreatieve overwegingen geen rol hebben gespeeld bij de invulling van de bestemming

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor, onder meer, de aanleg van geluidreducerende ribbels op gronden die in het bestemmingsplan bestemd zijn voor recreatie. De geluidreducerende ribbels zijn wigvormige grasheuvels van drie meter hoog. Met de aanleg van de ribbels wordt beoogd te komen tot een vermindering van grondgeluid afkomstig van de startende en landende vliegtuigen op Schiphol.

Rechtsvraag

Is de aanleg van de geluidreducerende ribbels in overeenstemming met de bestemming recreatie die in het desbetreffende bestemmingsplan aan de gronden is toegekend?

Uitspraak

Verweerder stelt dat de ribbels niet in de weg staan aan recreatief gebruik van het gebied en het ontwerp voor het gebied ook uitdrukkelijk is gericht op recreatief gebruik. De locatie en de ligging van de ribbels zijn elementen die in het herinrichtingsplan vastliggen omdat zij naar verwachting de meest optimale geluidreducerende werking zullen hebben indien zij op de onderhavige wijze worden aangelegd. De voorzieningenrechter leidt hieruit af dat de inrichting van het perceel bovenal is gedictieerd door de eis te komen tot een optimale geluidreductie, waarbij geen enkele recreatieve overweging een rol heeft gespeeld. Dat het perceel ook ten dienste staat aan recreatief gebruik, maakt dit niet anders. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat de aanleg van de ribbels, alhoewel ten aanzien van het uiteindelijke gebruik van het perceel niet kan worden gesproken van een grote afwijking, niet kan worden gesproken van verwezenlijking van de bestemming recreatie. Daarbij is mede

bepalend dat een belangrijk deel van het perceel is voorzien van de geluidreducerende ribbels.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 22-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2012:BW7654

Zaaknummer: 12 / 1856

Wetsartikelen: 2.1 Wabo en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Mededeling van minister dat niet wordt tegemoetgekomen aan een verzoek om geluidswerende voorzieningen aan een woning te treffen is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht

Casus

Beroep van de minister van Verkeer en Waterstaat (thans: de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu) tegen uitspraak van de rechtbank. De minister is het niet eens met het oordeel van de rechtbank dat de mededeling van de minister dat aan het verzoek om geluidswerende voorzieningen voor de woning van verzoekster niet wordt tegemoetgekomen is aan te merken als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Verzoekster heeft gevraagd om geluidswerende voorzieningen voor haar woning vanwege de gewijzigde geluidsbelasting rond Schiphol als gevolg van de wijziging van de Regeling geluidswerende voorzieningen 1997 (RGV 1997).

De minister stelt in de reactie op het verzoek dat de RGV 1997 is gewijzigd, maar dat de woning van verzoekster nog steeds buiten de geluidscontour Schiphol ligt.

Rechtsvraag

Kan de mededeling van de minister worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Awb?

Uitspraak

Uit de RGV 1997 volgt dat alleen woningen die liggen binnen de geluidscontour Schiphol in aanmerking kunnen komen voor het aanbrengen van geluidswerende voorzieningen op kosten van het Rijk. Aangezien de woning van verzoekster buiten de geluidscontour Schiphol ligt, kan de woning van verzoekster niet in aanmerking komen. Het verzoek betreft een verzoek om afwijking van de RGV 1997. De RGV 1997 biedt de minister daarvoor geen bevoegdheden. De mededeling van de minister is daarmee een herhaling van hetgeen uit een wettelijk voorschrift voortvloeit en daarmee zelf niet gericht tot enig rechtsgevolg. Er is geen

sprake van een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid van de Awb.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW8161

Zaaknummer: 201106145/1/A2

Wetsartikelen: 2 lid 1 Regeling geluidwerende voorzieningen 1997, 12 lid 1 Regeling geluidwerende voorzieningen 1997, 12 lid 2 Regeling geluidwerende voorzieningen 1997, 12 lid 3 Regeling geluidwerende voorzieningen 1997 en 1:3 lid 1 Awb